

Neaizmirsīsim mūsu pēdējo skolu

No latviešu skolotāju aprindām mums piesūtīts sekojošais raksts — SOS sauciens — ar aicinājumu balstīt un saglabāt mūsu pēdējo skolu Vācijā:

„Lai krakstos nupat lasījām par krietniem Ziemsvētku ziedojumiem no dažādām malām aprūpējamiem tautiešiem Vācijā. Pārskaitot visas summas vācu naudā, iznāk ap 20.000 DM. Par aprūpējamiem parasti uzskata tikai vecus, slimus un invalidus. Bet ir vēl viena kategorija aprūpējamo, kam arī būtu veltījama vērība, — tā ir mūsu centīgā jaunatne skolas gados — mūsu nākotne. Nevarēsīm atzīt par pareizu viedokli, ka jaunajiem ceļu uz dzīvi atvieglot nav mūsu darīšana, — lai kenurojas uz priekšu katrs kā var.

Nupat atzīmējām arī Draudzīgā aicinājuma dienu, kad mēdzām ziedot savai pirmajai skolai. Pirmā skola nu aiz dzelzs priekškara, taj nevar līdzēt, bet vai nav pienācis laiks šo ierosi-

nājumu turpināt ar ziedojumiem mūsu pēdējai skolai. Augustdorfā pie Detmoldas ir pēdējā latviešu ģimnazija Vācijā, kur jaunieši ierodas no tāliem apgabaliem iegūt ģimnazijas beigu apliecības. Līdzekļu trūkuma dēļ liela daļa viņu te mācīties nevar. Tas jāveic pašu spēkiem mājās. Mazā skolēnu skaita dēļ vācu iestādes nealgo vajadzīgo skolotāju skaitu. Bez skolotājiem skola pastāvēt nevar, — jāmeklē līdzekļi arī skolotāju algošanai.

Pēdējā skola ir arī daudziem studējošiem jauniešiem Bonnā, Achenā, Minsterē, Hanoverā, Štutgartē, Getingenā uc., kas, dažkārt pusbadā dzīvodami, mūsu nākotnei krāj mantas, kas nezūd ne viesulī, ne ugunī.

Ja katrs dolaru, mārciņu utt. pelnītājs ziedotu vienu naudas vienību gadā latviešu skolai, tad latvieši nepaliktu daudz iepakaļ lietuviešiem, kas Vācijā turpina ģimnaziju pašu līdzekļiem.”